

A portrait of David Broza, an older man with a serious expression, wearing a dark shirt. His hands are clasped together in front of his face, with his fingers interlaced. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting his face and hands. A guitar is visible in the lower right corner, partially obscured by the text.

3/3 קסם

טבעת הזהב

DAVID BROZA THE GOLDEN RING

עץ הפקאן

אז חזרת עם הזנב בין הרגליים
מהרפתקה שזמנה עבר
שום התנפצות לא תתוקן
אבל מעל עץ הפקאן
ירח מתנדנד על חוט מואר

את אומרת שנפרמה לך השרשרת
ושככה בלי אמון ובלי פנינים
איכשהו נהיה לך קל
מה תעשי עם זה אבל
אין עוזבים בית שבונים אותו שנים

הרצונות עפים, מי יודע לאן
וחופש כמו שהוא מתוק הוא מסוכן
לא בטוח ששם יותר טוב מכאן

בינתיים שוב תופי מלחמה
קיץ מתפרע באדרנלין סוחף
בין הטבוחים לחזקים
את מאלה ששותקים
כי מי שמחטיף יותר קשה פחות חוטף

הרצונות עפים, מי יודע לאן...

לא, אין לנו ממש עובדות ביד
יש סיפורים בסאגה לא נגמרת
למדו אותך לקחת צד
להשתייך, אבל כל אחד
ממציא את הסיפור שלו אחרת

הרצונות עפים, מי יודע לאן...

טבעת הזהב

זה אולי
כי התפוצצנו ונלחמנו לענות
כבר לא רצינו לענווד
את הבטחת טבעת הזהב
ראיתי בה רק נטל וכזב

ואולי
זה כי לקחנו מעבורת לאיים
היה לנו נעים נעים
מרחב קיים נפתח אלינו מסביב
למדתי שאפשר בלי להכזיב

אהובתי, הרי זה לא חייב להיות
שניפול שוב באותן הטעויות
לכי איתי אל הימים המתגשמים
בין הנדיבויות והפגמים

ואולי
החשבונות שנשמטו בין שם לכאן
הם שעשוע מסוכן
והרצון יודע ומקרב אליו
את הבטחת טבעת הזהב

אהובתי, הרי זה לא חייב להיות
שניפול שוב באותן הטעויות
לכי איתי את הימים המתגשמים
בין הנדיבויות והפגמים

אור של אפריל

כחולים וטורקזים ליוו אותנו
כשפסעתי עם מיה בחוף בית ינאי
היא שייכת לכאן, אני סתם מהלך
על שפת רחש קדמון, בנועם הפנאי

שנינו על סלע מוקף שקיקות ים
טובלים בהוונות מול סוכת המציל
בשלולית דגיגונים, ברגע מושלם
נצצו אבני מלח ואור של אפריל

צוקי החולות מגלים שבעשב
צב סוחב שריון על שביל חבצלות
מיה רואה איך הרוח נוגסת
שומעת בתים קורסים בלילות

שנינו על סלע מוקף שקיקות ים
טובלים בהוונות מול סוכת המציל
בשלולית דגיגונים, ברגע מושלם
נצצו אבני מלח ואור של אפריל

מה יהיה, יום אחר יום אורב
עם עוד קטסטרופה
לאומית קוסמית כימית
מיה היא שחיינית גיבורה
אני מרוב בהלה נעשיתי אופטימי

שנינו על סלע מוקף שקיקות ים
טובלים בהוונות מול סוכת המציל
בשלולית דגיגונים, ברגע מושלם
נצצו אבני מלח ואור של אפריל

לי [פרפרזה על "אנאבל לי" של אדגר אלן פו]

רציתי את לי כולה בטירוף
שתהיה רק שלי, רק שלי
אבל תחת חופת אוויר שחר שקוף
לא ראיתי יותר את לי

ויותר לא נפגשנו, אני ולי
בחורשה שאחרי הבתים
למרות שכוכבי הביצות יכולים
להחזיר את הזמן לעיתים

לא מצאתי את לי, לא בין השוכחים
ולא בין הנמלטים
פרחי האש הכחולים נפתחים
בוערים ובבוקר מתים

רציתי את לי כולה בטירוף
שתהיה רק שלי, רק שלי
אבל תחת חופת אוויר שחר שקוף
לא ראיתי יותר את לי

בפעם הראשונה שראיתי את לי
לי הסתכלה עלי
ואמרה, מזמן כבר היית שלי
אבל לא זכרה ממתי

כל לילה נפגשנו, אני ולי
בחורשה שאחרי הבתים
לי ידעה איפה יש פרחי אש כחולים
בוערים ובבוקר מתים

רציתי את לי כולה בטירוף
שתהיה רק שלי, רק שלי
שנהיה רק אנחנו ביחד צרוף
מוגנים מהכול ומגלים

כוכבי הביצות ובגדים שפשטנו
היו מצעים למיטה
לי אהבה כמו בפעם ראשונה או אחרונה
ועפתי איתה

מזח

זה קרה כמו בסרט ברחוב סואן
הייתי אחד מההמונים
לפתע, בין כמה אלפי כובעים
ראשים וקולות ופנים
פגשתי זוג עיניים אחד ויחיד
שנפגש עם שלי, הסתכל בי
הרגע הזה מאז ולתמיד
ילווה את חיי, יצטלצל בי

מזור באמת איך ידעתי פשוט
בלי שום החלטה גורלית
שהאישה היפה שעומדת מולי
תהיה האישה שאיתי
ואם היא צוחקת, או נבוכה
או זוכרת מה אמא אמרה לה
שאסור לשוחח עם זאבים
היא בכל זאת תמשיך איתי הלאה

בתמונה הבאה הלילה צפה בנו
חוצים במתינות את הכביש
העיר שיננה חלום בעל פה
לקראת יום צילומים מתיש
במרפסת של בר, חדשים זה לזה
מגלים ממרחק מבוקר
שתינו בירה שני שליש, ואחר כך
ירדנו אל מזח נסתר

זה קרה כמו בסרט ברחוב סואן
חלפתי על אינספור פנים
פגשתי מבט והכרתי אותך
אחת בין ההמונים
כאילו חזרתי אל מה שאי פעם היה
לא היו לי אבל, לא אולי
ושם על המזח, מעל תהום לא צפויה
הזמנתי אותך אל חיי

נשיקת מזל

וביום שהיה לא יום ולא לילה
איילת השחר זרחה מעליי
ראיתי את הזמן מלווה אותי
אל אהבת חיי

ובדרך אל אהבת חיי
הרגעתי פחד, למדתי לשאול
בתום ובדעת ירדתי בספינה
אל ים הספק הגדול

כשאת מסתכלת בי ויודעת
מדליקה מחדש בלי להגיד
כמו נשיקת מזל את נוגעת
אני שלך לתמיד

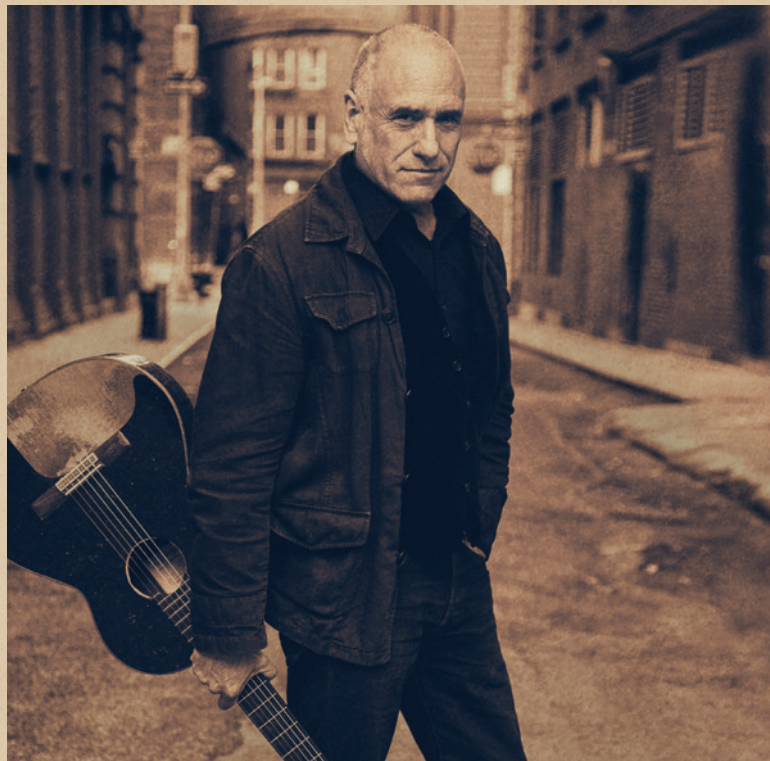
ראיתי ערים מכוסות מדבר
לטאות לוחשות בחושך מאיר
מטבעות השקרים נסחרות בשוק
עם כל המרבה במחיר

ראיתי שלאושר יש כנפיים
הן לא ירימו אותי אם אפול
ראיתי מלחמות בני אדם עד עפר
ושלל הצבעים בכל

כשאת מסתכלת בי ויודעת
מדליקה מחדש בלי להגיד
כמו נשיקת מזל את נוגעת
אני שלך לתמיד

וכשבאתי אלייך, אהבתי
מחכה שתגידי לי "הגעתי"
ראיתי שאת לא חלום, לא משל
את ספינת חיי השטה

כשאת מסתכלת בי ויודעת
מדליקה מחדש בלי להגיד
כמו נשיקת מזל את נוגעת
אני שלך לתמיד

ילד עם גיטרה

אם תלכו עד קצה הרחוב
ותפנו מיד בפינה
ימינה ממול
תראו שער נעול
אחר כך תראו גינה

ליד עץ שהגשם שכח
יש ספסל שכיסח הזמן
החושך מבטיח
ברחש מרגיע
שום דבר לא יפגע בך כאן

הכרתי ילד שבא לפה
הרוח סחפה אותו
למדורות שהבעירו
סודות שהסתירו
ילדים בודדים כמותו

ילדים צוחקים בנפילה
עפים בצלילה בלילות
נגמרים ושרים
עזובים בדברים
שאסור לילדים לראות

הילד הביט בהם מהצד
צמוד לגיטרה, מתחת לעץ
היא ניגן עד זוב דם
ניגן עד כלות רעד
הזעיק כוחות הצלה sos

הכרתי ילד שבא לפה
הרוח סחפה אותו
למדורות שהבעירו
סודות שהסתירו
ילדים בודדים כמותו

כשהבית רע ומגרש
ולא מחכה לך אף לב מנחם
הכוחות המצילים שבך
מתגלים
ובאים כי קראת להם

ובקצה הרחוב יש גינה
וספסל מכוסח מסתתר
החושך תלול
מאחורי שער נעול
אני מכיר ילד שלא בא לפה יותר

רחובות לא מוארים

ביואר התעקל הכביש
בבוקר ערפילי מוקדם
בין גבעות מיוערות
בין האיננו לקיים

הייתי בתחילת סיפור
שלא ידעתי כלום עליו
היא שאלה איך מרגיש משהו
שמשנתה לו העולם

אני איתנו, היא אמרה
זה הרבה דברים סותרים
תבטיח שתלווה אותי
ברחובות לא מוארים

בפברואר הסביונים
פקחו עיניים צהובות
הסיפור נסע איתה
אסף הרבה עצות טובות

במרץ שמעתי אותה שרה
על מי הזמן שירחצו
את הפציעות הלא נראות
וסכינים שננעצו

אני איתנו, היא אמרה
זה הרבה דברים סותרים
תבטיח שתלווה אותי
ברחובות לא מוארים

באפריל הסכמנו שנינו
להיות בצד של החולמים
הבנתי שהנסיעה אלינו
תימשך חיים שלמים

במאי, בחדר על הגג
חתמנו על חוזה שכירות
הזכרתי לה שבדרך כלל
אני לא טיפוס מאוד מבסוט

אני איתנו, היא אמרה
זה הרבה דברים סותרים
תבטיח שתלווה אותי
ברחובות לא מוארים

ורק חצי שנה אחרי
ההתחלה איתה אי-שם
בין הגבעות המיוערות
בין האיננו לקיים

היא סיפרה שהיא בודקת
את הגברים שמסביבה
על פי הפחד שתופס בה
כשהסכנה קרבה

אני איתנו, היא אמרה
זה הרבה דברים סותרים
תבטיח שתלווה אותי
ברחובות לא מוארים

על פי מה שנעשה בה
התקופה, ההשפלה
ובכל זאת היא רוצה לבטוח
אולי איתי היא יכולה

אני איתנו, היא אמרה
זה הרבה דברים סותרים
תבטיח שתלווה אותי
ברחובות לא מוארים

הייתי בתחילת סיפור
שלא ידעתי כלום עליו
היא שאלה איך מרגיש משהו
שמשנתה לו העולם

לו לי לו

עצום עיניים בן אדם, אחרי הנפילה
מתחת לעפעפיים, מתחת לשום דבר
תראה דיונות נודדות, תראה עץ במדבר

אישה עם ידיים של אמא
פרשה מעליך כילה

שלא תגיע אליך פגיעת מילים קשות
שלא יגעו בך אצבעות שנאה לוחשות

קרבה של אחרי התפייסות מביאה הקלה
את ההרמוניה השלמה מכיר רק הפסנתר
ואתה מכוון חלום שיסע לעולם טוב יותר

הכול קורה עכשיו, ושוב מהתחלה
החטא, החמלה, התיקון,
ומה שעתידי לקרות
חבק את מי שאתה אוהב
הקירות מרקידים צורות

את כל היופי שראית, העצב שאתה מכיר
צייר ברחוב בגרפיטי, תכניס אותם לשיר
את כל השקט שאספת, שלא בלעו הרעשים
חלק עם מי שיזדקק לו, חבר בין אנשים
אלה ששומעים אותך מוצאים את הכיוון
על פי דממת שביל החלב, המרידה והמצפון

האנשים הלא נראים

הערב בצעיפים של דיו
מדליק אורות מתעתעים
משליך את שאריות היום
לאנשים הלא נראים

הם נמלטים אל כל סיכוי
ממלחמות, דיכוי, חרפה
הרוע מתפאר גלוי
גם מול ספינות פליטים טרופה

מי יפול על הברכיים
יבקש סליחה
יתן מקלט וינחם
מקהלת פוליטיקאים
עברה פה בדרכה
לתיאטרון אחר

כי העולם גלגל רולטה
של אדונים וספסרים
אבל כל פרצת הסגר היא פתח
לאנשים הלא נראים

בין מחנות המעצר
ומחסומי המעבר
רק שלא נהיה מחר
האנשים הלא נראים

מי יפול על הברכיים...

אין חדש תחת השמש

כי נולדנו היום וחיינו כבר
אינסופית הדרך
כי גלוי ונסתר הם ילדי האור וילדי הצל
מגלים בין גלי החידה הזאת, אגדה אחרת
ומעירים פעמון ישן שיצלצל

אין חדש תחת השמש
אין חדש
אין

מחפשים ממחסור, מחזיקים קצה חוט
או פנינה ביער
מדברים מבדידות
כדי למצוא חבר מאותו מקום
בין שפיות לטירוף, בין ייאוש לצחוק
בין שמחה לצער
יש אהבה אמתית, קן של חם

אין חדש תחת השמש...

והפחד זוחל בין ענפי העץ
שמבשיל אשכולות
יש פצעים שניתן לרפא
אולי, אולי, יש כאלה שלא

המספר מחפש משמעות בסיפור
אוסף שאלות
לפעמים רוקע ברגל
מתן, מתן, יחזירו לו את שלו

אין חדש תחת השמש...

שומע אותי בך

את, שאת מכירה אותי כמו את עצמך
אולי מרגישה עכשיו כמוני
שוכחת שהקסם לא שם לב לבקשות
כמוני את מתמרדת, כמוך אני מלא חולשות
אל ההתרגלויות איתך
באות הפתעות חדשות

אני שומע אותי בך שומעת אותי בשיר
מחליפה איתי מקומות
מה ממך נמצא בי, מה עובר באוויר
כשנפגשת
נפש עם נפש
בפעימות

את, שאני מכיר אותך כמו את עצמי
אולי מרגישה עכשיו כמוני
מדברת איתי נקי, פונה אליי ישר
כמוני את שמחה מאבסורד קטן שלא נזהר
חושבת שלא כל אחד מוכשר
בלהיות מאושר

אני שומע אותי בך שומעת אותי בשיר
מחליפה איתי מקומות
מה ממני נמצא בך, מה עובר באוויר
כשנפגשת
נפש עם נפש
בפעימות

טנגו

אל תקשיבי לטנגו
אל תאמיני לנהר הכסף
אש נמזגת ליין
בנדוניון טווה לך רשת
נכנס לך ישר לווריד
במלוויה שרוטה, מבקשת

אל תבואי אליי הערב
צעירה כמו שהיית
בשמלה פרומה זוהרת
ושפתי ארגמן פראי
אל תגידי - צריך שניים לטנגו
כמו שני הצדדים בראי

רחוק ממך אני הכי קרוב אלייך
בדיאלוג המלאכים והשטנים
אין יום שבו הייתי בלעדייך
גם בבדידות הנעולה תמיד בפנים

אל תקשיבי לטנגו
צריך אומץ לזה, את יודעת
הוא לא ישקר גם הפעם
הוא יודע מי את ומה את
בנדוניון טווה לך בעומק
הרמוניה משגעת

רחוק ממך אני הכי קרוב אלייך
בדיאלוג המלאכים והשטנים
אין יום שבו הייתי בלעדייך
גם בבדידות הנעולה תמיד בפנים

מתנפץ אל עצמו הטנגו
איך באו טיפות הדם
הידיים שלך חמות עליי
נשימותייך גם

מיומנות הכתיבה זה לא משהו מדעי. האלבום "טבעת הזהב" נולד בינואר 2017. ידידי הוותיק לואי להב, שלח לי שיר של צרויה להב "עץ הפקאן". זהו המפגש ראשון שלי עם שירתה. באותו בוקר בו קיבלתי את השיר התיישבתי והלחנתי, שלחתי את התוצאה ללואי מיד. למחרת קיבלתי עוד שיר... כך עברו להם שבועיים בהם מדי יום, אני מקבל שיר של צרויה ומדי יום אני מחזיר אותו מולחן. הייתי מהופנט וכולי טעון השראה והתרגשות. שלושה עשר שירים חדשים, לראשונה בעצם הקדשתי אלבום שלם לכתיבה של משורר וכותב אחד. יש במקבץ השירים הזה מעין מקשה אחת. לא ברצף סיפורי אלא בסיגנון כתיבה של המשורר אשר מכתוב את אופי הלחנים. גם לשיר את מילותיה של צרויה היתה חוויה חדשה. לשפה שלה יש אופי אחר משל כותבים אחרים כיהונתן גפן ומאיר אריאל ז"ל איתם עבדתי בעבר. כולי תקווה שתהנו מהתוצאה. תודה, דויד.

תודה לאשתי נילי, על ההקשבה והתמיכה בתהליך יצירת האלבום. הטמנתי את אהבתי בכל צליל ובכל מילה. אהבתי לך היא. תודה ללואי להב וצרויה להב שנתנו בי אמון. תודתי והערכתי ליונתן לוי על ההתמסרות וההתגייסות לפיתוח המוסיקה, בעיבודים וההנגינה.

מילים: צרויה להב | לחן: דויד ברוזה עיבודים והפקה מוזיקלית: יונתן לוי | מפיק: לואי להב

שירה וגיטרה: דויד ברוזה | גיטרות: יונתן לוי | תופים: גדי סרי, מלבד ב"עץ הפקאן", "לו לי לו": תום להב
בס: אלון נדל, מלבד ב"עץ הפקאן", "לו לי לו": יונתן לוי | קלידים: עדי רנט | גיטרה ואפקטים ב"מזח",
"האנשים הלא נראים", "שומע אותך בשיר": יונתן אלבלק | אורגן האמונד ב"עץ הפקאן": משה לוי
חצוצרה ב"טבעת הזהב", "האנשים הלא נראים": ארתור קרסנובייב | חליל ודודוק ב"טבעת הזהב",
"שומע אותך בשיר": יונתן דרור | הוקלט באולפני טנטן מוזיק באושיילנד | הקלטה: שי סיוון, עמית שטריקר,
עומר זוסמן, זהר חנוכה | עוזרי טכנאי: ירדן אשכנזי, בן וייסמן | עיצוב סאונד ומיקס: ארן לבאי באולפני טנטן רמת השרון
מאסטרिंग: גרג קאלבי - סטרלינג סאונד, ניו יורק | עיצוב עטיפה: סטודיו דורון עדות | צילום עטיפה: אילן בשור
ציילומים נוספים: אלן טננבאום, זיו קורן | הפצה: פליי רקורדס | הפקה: ברוזה רקורדס
ייצוג משפטי: אלי נחום | יחסי ציבור: רוצברגר מלין 03-6091826 office@wmwm.co.il
03-6886881 ייצוג והזמנת הופעות: כספית ייצוג אמנים

International Management: Susan Rosenberg at MAGENTA MARKETING: magentamktg@gmail.com

דוד ברוזה

טבעת הזהב

DAVID BROZA THE GOLDEN RING